

Sóc không hề tham lam

Cấp độ đọc:

Cấp độ 3

Squirrel
isn't
Greedy

Tác giả : Walaa Al-Jaafari

Người minh họa : Mona Mohammad

Người dịch: Bùi Thị Diễm

Bản dịch được đóng góp bởi UNICEF Việt Nam và Viện Khoa học Giáo dục Việt Nam

Sóc cuối cùng đã tìm thấy một ngôi nhà mới xinh đẹp trong khu rừng nhiệt đới. Ngay sau khi dọn đến chỗ ở mới, cậu đã nói:

- Ôi! Mình yêu ngôi nhà mới này! Mình yêu mưa, cỏ xanh và mình thậm chí còn yêu cả đầm lầy nữa.

Khi trời mưa, sóc lấy một ít hạt dẻ và hạt phi để cất vào một cái hố. Sau đó, cậu ăn những thứ khác.

Những con vật nhìn cậu và xì xào:

- Con sóc mới đó có vẻ rất tham ăn. Rồi cậu ta sẽ ăn hết mọi thứ trong rừng thôi!
Các cậu có nghĩ rằng cậu ta sẽ ở đây mãi không?

Sóc nhìn họ và tự hỏi: - Mình thực sự tham lam sao?
Khi cậu vẫn đang mãi mê suy nghĩ thì những con vật khác im lặng quay lưng bỏ đi.

Sóc cảm thấy buồn và cô đơn giống như một viên nước đá đang tan ra trong cơn mưa.

Cậu rũ những hạt mưa khỏi người và đuôi của mình và nói:
- Mình sẽ phải giải thích cho họ hiểu.

Sóc chạy đi chạy lại tìm chim họa mi, khỉ và lười.

Cậu bước đến gần các con vật và nói:

- Xin chào các bạn. Các bạn có biết rằng loài sóc luôn tích trữ rất nhiều loại hạt và ...

Cậu chưa nói xong mà các con vật đã nhìn cậu với ánh mắt khinh thường và rồi bỏ đi. Đối với sóc, khu rừng nhiệt đới xanh tươi này đã không còn là một nơi đẹp đẽ và hạnh phúc nữa. Bây giờ cậu chỉ thấy ảm đạm và buồn bã.

Sóc nói:- Mình không thể ở đây như thế này. Mình muốn giải thích, nhưng họ phải cho mình một cơ hội để giải thích chứ!

Cậu gục mặt vào cái cây và nghĩ: - Họ sẽ luôn nghĩ rằng mình tham lam.

Sau đó, cậu hét lên: - Điều đó không đúng và không công bằng!

Và cậu đồng dục nói: - Mình không thích ngôi nhà mới này nữa. Mình sẽ rời đi ngay bây giờ!

Trước khi đi, cậu nhắm mắt nghỉ ngơi một lúc và bắt đầu nghĩ về những kỷ niệm vui vẻ mà cậu đã có với các bạn và cả giọng nói ngọt ngào của bà- “bữa tiệc mùa đông thật vui!”.

Rồi cậu mở mắt, nhảy nhót và nói:
- Có lẽ các loài động vật cần một bữa tiệc mùa đông như thế!
Cậu lấy một ít hạt trong kho rồi bắt đầu nướng.

Dưới dòng sông, các con vật thì thầm:

- Nhìn kia! Cậu ta đang tự làm cho mình một bữa tiệc thịnh soạn.
 - Mình chắc chắn cậu ta sẽ lấy hết thức ăn trong rừng! Hãy đến nói chuyện để cậu ta dừng ngay việc lấy quá nhiều thức ăn hoặc cậu ta sẽ phải rời ngay khỏi nơi này.
- Đột nhiên một bóng đen kỳ lạ xuất hiện và tất cả các loài vật đều run lên vì sợ hãi.

Nhưng, đó chỉ là sóc. Sóc nói: - Hãy đến đây, các bạn ơi! Mình đang làm tiệc nướng dành cho tất cả các bạn. Sẽ rất vui đây!

Các loài động vật rất ngạc nhiên. Chúng chẳng nói chẳng rằng. Sau đó, chúng rời đi.

Sóc lê bước về nhà, từng bước chân cậu nặng trĩu nỗi buồn. Cậu cúi đầu và những giọt nước mắt lăn dài trên má. Cậu tự hỏi: - Tại sao các bạn lại bỏ đi? Tại sao mọi người cứ khẳng khẳng rằng mình tham lam?

Một lúc sau, các con vật trở lại mang theo lá non, hoa quả và nói: - Tiệc nướng thì không thể nào thiếu trái cây được!

Sóc không thể tin vào mắt mình. Tất cả các con vật đều ngồi xung quanh cùng nướng dừa, ca cao và thậm chí cả chuối và dứa nữa! Ngon vô cùng!

Tất cả vừa ăn uống vừa nói chuyện vui vẻ.

Sau đó, sóc nói: - Điều mình muốn nói với các bạn là mình có vẻ tham ăn nhưng mình chỉ dự trữ thức ăn cho mùa đông thôi. Đôi khi mình cũng cất một ít trong má phòng khi đói.

Sau khi nghe sóc nói, các con vật nhìn nhau và nói:

- Ô! Chúng tớ xin lỗi! Bây giờ chúng tớ đã hiểu. Từ lần sau, chúng tớ sẽ để những người bạn mới có cơ hội giải thích!

HẾT